

**זוהי אופנה לנשים שטוחות
ללא חמוקים וקימורים
מיותרים**

מי

**יכולה
ללבוש
אותם?**

ירוקדשא, כחול-מוזעז, טורקיז
כתום-ניאון, ורוד-חום, בו-שחור ולבן.
הכל בגדים חלקים, מנוקדים, מפוס

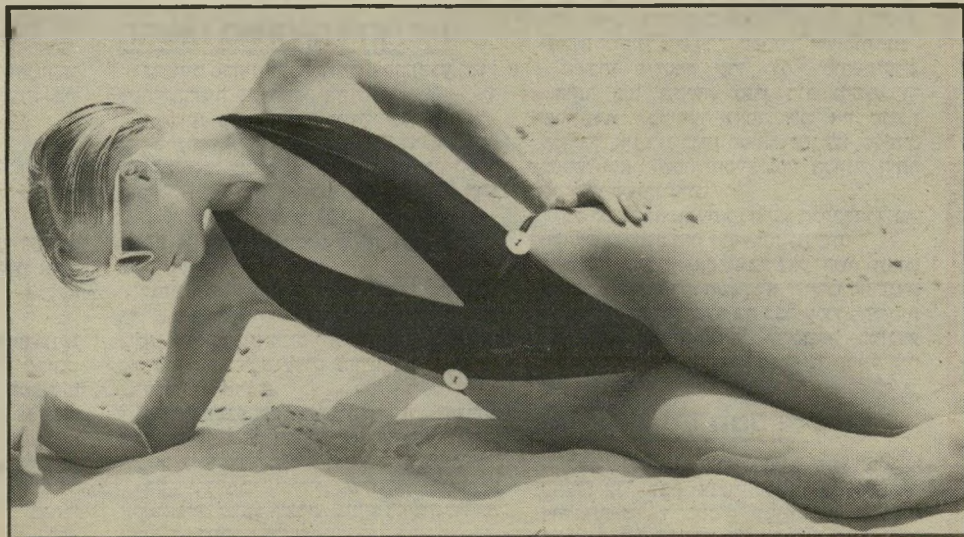
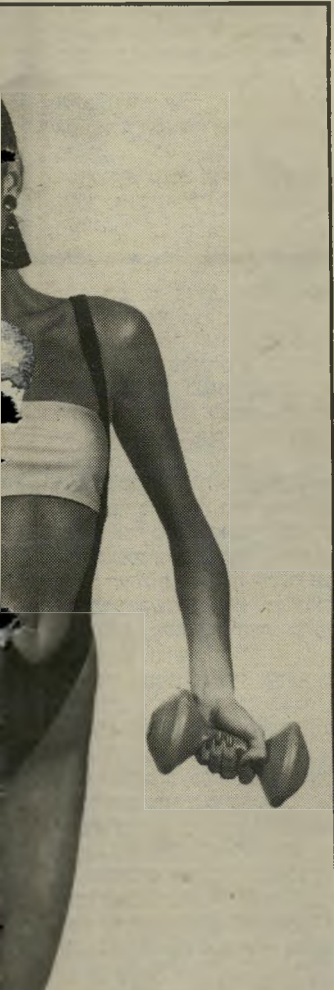
טוב, אם לא — גם טוב, אפשר
להמשיך לחיות עם זה.
אבל אז החוכמה היא לרעת למצוא
בערימת ביגדייהם את זה המתאים
למיבנה הגוף, הגיזרה, האופי והגיל.
ואת זאת אפשר לדעת רק כאשר
מודרים את בגדיהם, מסתכלים בראי
מלפנים, מאחור, מהצד וחוזר חלילה
ובורקים, אם השטע אינו גבוה מדי,
האם החזה לא נראה נפול מדי, או פחוס
מדי, אם הישבן אינו רפוס והירכיים לא
נראות מדולדלות, ומה מתאים —
ביקיני או שלם.

ורק אז מחליטים אם לקנות בגדיים
חדש, בסכום-העתק של בין 30 ל-70
אלף שקל, תלוי בחברה ובמודל.

לבנות התשעורת. ומה מצי-
עות חברות-האופנה?
בגוטקס שמים כקיץ '85 את הרגש
על שילוב מרהיב של מירקמים ר-
אריגים בצבעים עזים והרפסים אורז-
גינאליים, שקטים ואקוויטיים, השוק
אכים את הראתם מהמירוח הרחוק
ומאיי האוקיינוס השקט. מיגווד
הצבעים עשיר — אדום-אש, צהוב-כעז,

שלם, בסיגנון סטרפס, בהדפס טרופי, בעיצובה של
רחל פפו, בעלת דיוור. בגדיים שאפשר ללבוש אותם,
להתנועע בו ואפילו לשחות בו ולהרגיש אופנתית.

שנות ה-80 בגדיים של קיץ '85, המזכיר
את התקופה ההיא: ברזלים
בחזיה, כתפיות הנרכסות מסביב לצוואר. בגדיים

על מה חושבים המעצבים כשהם
מעצבים את ביגדייהם? קשה
לדעת. אבל אפשר לנחש. שורו, הביטו
וראו: התצלומים מדברים בעד עצמם.
המעצבים רואים אותנו בדימונם רזות,
גבוהות, שטוחות בטן, טוסיק וחזה. גוף
חטוב ומוצק של ילדה בת 16. אך
דימיון לחוד ומציאות לחור.

המציאות היא שמיבחר ביגדייהם
לקיץ '85 הוא עשיר בגווניו, בהרפסיו
ובגיזרותיו, והמשתף לכולם הם ה-
שסעים הגבוהים באור-המיפסעה, גם
בבגדיים ביקיני-טנגה קטן וגם כי-
ביגדיים שלמים, שמזמן הפסיקו
לכסות טפח והמגלים יותר מטפחיים.

מתוך המיבחר העצום הזה צריך
לבחור בבגדיים. איך עושים זאת כלי-
להתבלבל? קודם כל אין להיכנס
לדפרסיה, כשרואים את ביגדייהם
לסקלטים. אלא יש להתחיל בדיאטה,
(כדאי להתחיל בפסח). אם מצליחים.

למי זה טוב? למעלה: מי
שני, בהש
ים שלם של גדעון אוברזון, מכסה טפ